

HET ENCOD BULLETIN OVER DRUGSBELEID IN EUROPA

NR. 15. MAART 2006

PANDORA'S DILEMMA

Het is niet om gezondheidsredenen dat drugs verboden zijn. Er is genoeg wetenschappelijk en praktisch bewijs voorhanden om te concluderen dat het verbod op drugs gezondheidsrisico's creëert of verhoogt, in plaats van deze te verminderen. Met deze risico's zou veel beter omgegaan kunnen worden in een systeem waar de productie, handel en consumptie van drugs gereguleerd zou zijn. Wat zijn dus de échte redenen voor het drugsverbod? Waarom is er geen publiek debat over deze redenen? Wat zijn die geheime motieven die we altijd al hebben willen weten maar waar we nooit naar hebben mogen vragen?

Alle verschillende fronten in het gevecht voor drugsvrede in de hele wereld hebben een ding gemeen: het blijven schermutselingen tussen burgers die te maken hebben met contrôlemechanismes en autoriteiten die deze mechanismes bedienen. Niet dat er na het einde van de drugsoorlog geen enkele vorm van contrôle meer nodig zal zijn. De autoriteiten moeten alleen de huidige negatieve insteek (repressie) vervangen door een positieve (gezondheidsbevordering). Dat is blijkbaar het grote dilemma. Het drugsverbod is een instrument in handen van hen die repressieve controle nodig hebben om bepaalde belangen te dienen zoals die van de farmaceutische, financiële en veiligheidsindustrie. Als dit instrument hen uit handen wordt genomen, gaat de doos van Pandora open. Maar als de autoriteiten de doos dicht houden, zou deze wel eens in hun gezicht kunnen ontploffen.

De enige politieke partij of regering waarvan aanvaard kan worden dat ze een harde lijn tegen drugs voorstaan is een fascistische. In die zin is het besluit van de Italiaanse regering (waarvan een fascistische partij deel uitmaakt) om op 8 februari een draconische anti-drugs wetgeving door te voeren allesbehalve incoherent. De nieuwe wet, die nog door de Italiaanse president moet worden ondertekend, maakt geen onderscheid tussen eender welke drugs noch tussen consument en dealer. De enige die van deze wet zullen profiteren zijn de mensen die in gevangnissen en gevangenis-achtige behandelingscentra werken.

Ook in België heeft een moderne versie van het fascisme post gevat met de aanwezigheid van het Vlaams-nationalistische Vlaams Belang in het Belgische politieke landschap. Deze partij verdedigt consequent een agressieve aanpak van drugs, welke ook perfect past in hun algemene ideaal van een samenleving gebaseerd op 'law and order'.

Toen de voorzitter van de Franstalige Parti Socialiste (PS), Elio di Rupo, op 13 februari de suggestie deed om bezit van max. 5 gram cannabis te decriminaliseren (tot nu toe is het bezit van 3 gram gedepenaliseerd, ook al kan er tot vervolging worden overgegaan als er sprake is van 'verzwarende omstandigheden'), wist hij zeer goed wie hij daar mee het hardste trof. De coalitiepartners van de PS in de Belgische regering, de Vlaamse democratische partijen, zijn tot nu toe te bang geweest om over cannabis te spreken, aangezien hun strategie er uit bestaat het debat met het Vlaams Belang zoveel mogelijk te mijden.

De methoden van de Zweedse prohibitionisten zijn al langer bekend voor hun fascistoïde karakter. Een van hun organisaties, Hassela Nordic Network, gebruikte ooit een meisje van 15 jaar om zich aan de wereldpers te vertonen als een voormalige 'cannabisverslaafde' die had gezworen nooit meer het duivelse kruid te gebruiken. Onlangs heeft het netwerk European Cities Against Drugs (ECAD), voorgezeten door de Zweedse politieman Tomas Hallberg (zie ons laatste bulletin), een aanval geopend op de Zweedse Vereniging van Druggebruikers, Brukarforeningen, eenvoudig om het feit dat zij lid zijn van ENCOD.

In een open brief aan het gemeentebestuur van Stockholm vroeg Birgitta Rydberg, een Zweede parlementariër met banden met ECAD, begin februari om stopzetting van de gemeentelijke subsidie aan de Brukarforeningen, die ze beschuldigde gelinkt te zijn aan 'drugliberalen'. "We moeten stoppen met het financieren van drugverslaving", schreef Rydberg. ENCOD en de Brukarforeningen hebben vervolgens persverklaringen uitgegeven en een open brief gericht aan de Zweedse EU-Commissaris Margot Wallstrom (verantwoordelijk voor de verbetering van de communicatie met de burgers), niet zonder resultaat. In een reactie op het debat werd in een opiniestuk van de belangrijke krant Dagens Nyheter van 20 februari het ideaal van een drugsvrije wereld 'een utopie' genoemd. Dat gebeurt niet elke dag in de Zweedse media.

De doos van Pandora zou binnenkort open kunnen gaan in Nederland. De machten die gebruik maken van angst als rechtvaardiging voor controle zijn hier vertegenwoordigd in de persoon van Minister van Justitie Donner, maar alles wijst erop dat hij aan de verliezende hand is. Niet alleen moet Donner het hoofd bieden aan groeiende druk op het cannabisfront, waar burgemeesters zoals Gerd Leers van Maastricht het idee promoten van een experiment met gecontroleerde cannabisverbouw. Ook is, zoals bleek op een openbaar debat georganiseerd door de Stichting Drugsbeleid op 17 februari, een ruime meerderheid van de Nederlandse behandelingsexperts en gebruikersorganisaties nu voorstander van een experiment met gecontroleerde cocaïnedistributie.

Nu al zouden gebruikersorganisaties in Nederland of andere landen kunnen starten met een gezonde manier om cocaïne te gebruiken, namelijk in de vorm van de traditionele cocathee die al 7.000 jaar lang gebruikt wordt door de inheemse bevolking van Zuid-Amerika, zonder dat er ooit bewijs is geleverd van enige vorm van schade. Integendeel, de lijst van potentiële toepassingen van cocabladeren in hun natuurlijke vorm, als therapeutisch middel om de lichaamsfuncties te verbeteren, is indrukwekkend. De verkoop van cocathee in Nederlandse smart shops is niet legaal, maar wordt gedoogd.

In samenwerking met de Boliviaanse regering plant ENCOD een korte mediacampagne over het thema van de coca begin maart, hou derhalve onze website in de gaten. De campagne zal gaan over het Boliviaanse voorstel om het cocablad van de verboden lijst te halen van de VN-Conventie, dat op de vergadering van de VN-Commissie over Drugs van 13 tot 17 maart zal worden gedeponereerd.

Ondertussen blijven onze ogen gericht op de Europese Commissie in Brussel, die op dit moment de volgende stap overweegt in de richting van een dialoog met burgerorganisaties over drugsbeleid, na de Conferentie over dit thema in januari.

Deze volgende stap is de publicatie van een ‘Green Paper’ die in juni 2006 zal worden gepubliceerd. De kwestie van belang in deze Green Paper is of de Commissie trouw zal blijven aan haar intenties om een ‘daadwerkelijke dialoog’ op te zetten met de burgers, of dat het zal doorgaan met de uitsluiting van die stemmen in het debat die de betrokken burgers vertegenwoordigen, met het argument dat deze ‘niet betrouwbaar’ zijn.

Joep Oomen – www.encod.org